

kendte med Folketretten, men det er noget, man maa sørge for i Fremtiden. Det Fremskridt, vi fremme ved at beholde det, der nu staar i § 1, er, at Søloven, der bliver en Udvidelse af Sætningen: Frit Skib, fri Ladning, en Udvidelse i den Retning, at Sætningen bliver: Overvejende frit Skib, fri Ladning, og i den Henseende er det saa langt fra, at vi gaa i Spidsen, at allerede mange Stater, som det allerede er nævnt, have sluttet sig til den Side. Spørgsmaalet er derfor kun, om vi ville slutte os til den Side, tro paa, at Retten vil sejre over Magten, eller ikke. Det er den Betydning var Afstemning har, naar vi stemme over Forslaget under Nr. 1. — Vor Afstemning betyder, naar vi stemme imod Vædringsforslaget under Nr. 1, at vi da slutte os til de Stater, som ville fremme Folketrettens Udvikling og altsaa fremme den fredelige Udvikling i det hele taget. Det er nærmest af den Grund, at jeg anbefaler at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 1.

D. Scavenius: Jeg antager, at det gaar adskillige Medlemmer. Igesom det i hvert Fald gaar mig, at det ikke er dem saa ganske let at tage noget Standpunkt over for det Vædringsforslag, som er stillet under Nr. 1, og dette er jo ret undskyldeligt, eftersom der endog er Medlemmer i selve Udvalget, som dog altsaa i længere Tid indgaaende have bestæftiget sig med Sagen, der først nu paa et saa sent Stadium ere komne til en noget forandret Anskuelse over for dette Spørgsmaal, der jo tillige kan siges ikke at ligge i nogen særlig Grad belyst for Medlemmerne her. Den højtærede Justitsminister udtalte, at om man vilde stemme for dette Vædringsforslag eller imod det, i væsentlig Grad maatte være afhængigt af, i hvor høj Grad man lagde Vægt paa den økonomiske Side af Sagen. Hvis man troede, at det vilde have væsentlig Betydning for vor Skibsfart, at der vare fremmede Penge anbragte i vore Skibe, burde man stemme imod det, hvis man derimod ikke troede det, maatte man stemme for det, idet det jo i hvert Fald maatte være i noget højere Grad betryggende for Skibsfarten i Almindelighed. For mig staar det dog saaledes, at Hensynet til Skibenes Sikkerhed i Almindelighed, naar der er Krig, bliver det afgørende, og at det økonomiske i hvert Fald først kommer i anden Linie, altsaa saaledes, at Spørgsmaalet nærmest maa stilles saaledes, om man tror, at denne Bestemmelse i nogen væsentlig, nogen betydelig Grad, vil give en større Tryghed for den danske Skibsfart under Krigsforhold end den Affattelse, som disse Paragraffer til

ved 2den Behandling her i Tinget. Hvis man tror, at det i nogen virkelig væsentlig Grad vil betrygge os — selv om man jo aldrig nogen Sinde kan være fuldt ud betrygget over for den stærkere, over for Magten — saa forekommer det mig, at man, affet fra, at man tillægger fremmede Penges Anbringelse i vore Skibsrederier nogen og det ikke saa lille økonomisk Betydning endda for vor Skibsfart, maa stemme for det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 1, og jeg vil derfor henvende det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, om han maa betragte den Affattelse af disse Paragraffer for at være i væsentlig Grad mere betryggende for os, end om vi blive staaende ved den Affattelse, vi havde ved 2den Behandling.

Bjerre: Jeg vil tillade mig at udtale, at jeg ingen Grund finder til, at vi skulle forandre det bestaaende Forhold med Hensyn til fremmedes Ret til at have Part i de danske Skibe, og derfor vil jeg stemme for det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgfries (S. Hage). Det, der særlig skulde gælde, for at det skulde være rimeligt, at gaa til denne Forandring, er, om det skulde have Betydning, at vi saa fremmed Kapital her ind, om dette skulde være til Fordel for vor Handel. Det tror jeg ikke paa, jeg tror snarere, vi have alt for meget fremmed Kapital her. Jeg tror, at med Hensyn til vort Landbrug sidde vi saaledes i det, at vi have alt for megen fremmed Kapital, og det vil hverken gavne vort Landbrug, vor Industri eller vor Skibsfart, om vi saa en hel Del mere fremmed Kapital ind. Der kan let komme en Dag, da der sker et stort Tilbageslag, et stort Krak, og saa tror jeg ikke, at dette vil være heldigt, og naar jeg ikke tror paa det, finder jeg ingen som helst Grund til at forandre de nu bestaaende Forhold i denne Henseende. Da der altsaa i Tilfælde af en Krig kunde ske noget — jeg tror ganske vist ikke, at der kan ske saa farlige Ting, som det er sagt fra andre Sider, men noget Jilteri kan der altid komme, det kan ingen borge os for — saa kan jeg, naar jeg ikke ser nogen som helst Fordel ved at forandre det bestaaende, ikke se nogen Grund til at saa denne Forandring, og derfor vil jeg stemme for dette Vædringsforslag, der er stillet til § 1, uden at jeg derfor ser, at det hele er noget stort Spørgsmaal. Jeg foretrækker imidlertid, at vi blive ved det bestaaende, i Stedet for at gaa til noget, om hvilket vi ikke vide, hvor det kan føre hen; maaste kan det gøre stor Skade, maaste kan det ingen Stade gøre, men ingen kan